САМА МОМА ВО ПЛАНИНА

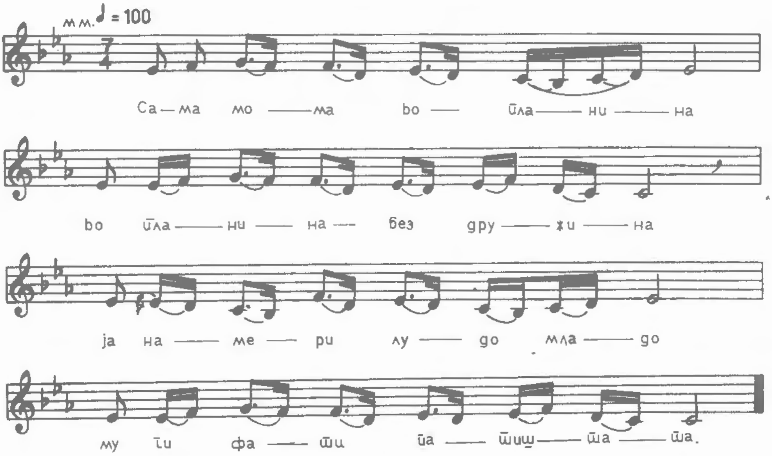

Сама мома во планина,
во планина без дружина.
Ја намери лудо младо,
му ги фати патишчата,

му ги фати патишчата,
му ја фати десна рака.
Почна моме да се моли,
да се моли на лудото:

„Пушчи, лудо, патишчата,
пушчи ми ја десна рака,
нели има чисти пости,
чисти пости велигденски!“

Се измами лудо младо,
му ги пушчи патишчата,
му ги пушчи патишчата,
му ја пушчи десна рака.

Почна моме да се фали,
да се фали на лудото:
„Нашол волкот рудо јагне,
не знаеше да го јади,
фатил секол јаребица,
не знаеше да ја колва;
нашло лудо малкој моме,
не знаеше да ја љуби.

Ѓорѓи Доневски: Сокол ми лета високо. Скопје, 1978